

Thinget have fundet stor Umfaldighed med Hensyn til, at Tjenestefolks Skudsmaal indføres i Skudsmaalsbogen. En Søfartsbog har dog en ganske anden Bestemmelse, end at der deri skulde indføres Skudsmaal for en Klasse Mennesker, som i Almindelighed ikke kunne betragtes som Thende; thi det Forhold, der finder Sted imellem Mandskabet ombord i Skibe og Skippere eller Røedere, er et ganske andet end det, hvori Thendet staaer til sit Hærskab. Vi maae erindre, at det unge Menneske, der begynder at fare tilsøs, og som hengiver sig til Livet paa Søen, venter at stige til det øverste Trin gjennem de forskjellige Grader. Naar han begynder sin Virksomhed, staaer han altsaa kun paa det nederste Trin af den Stige, paa hvis øverste Trin Skipperen befinder sig, men dette er slet ikke Tilfældet med Thendet, idetmindste ikke i Reglen. Jeg kunde ønske, at enhver ombord i et Skib forhyret Mand var forsynet med en Contractbog, hvori der ikke skulde indskrives noget Skudsmaal, men derimod den Contract, som var oprettet mellem den vedkommende Sømand og Skipperen, saaledes at der deri indførtes, i hvilken Egenkab han var forhyret og for hvilken Hyre. Vidnesbyrdet maatte da, ligesom hidtil, dersom Vedkommende ønskede det, indføres i en særskilt Bog. — Med Hensyn til Affnittet om Søfolks Forbrydelser, der er det 3die Affnit, har jeg kun meget Lidet at anføre. Der staaer i § 14: „Den, som er fraværende ved Skibets Afgang, eller som uden Tilladelse eller uden den ham givne Tilladelse udebliver i mere end to Gange 24 Timer, betragtes som Rømningssmand og straffes som saadan“, og naar man dernæst seer efter, hvorledes Rømningssmanden straffes, finder man i § 15, at „Rømning anses i Almindelighed med Straf af simpelt Fængsel, ikke under 14 Dage og ikke over 3 Maaned“. Dette, tror jeg, ikke er en for høi Straf for en Rømningssmand; thi jeg troer ikke, at man kan straffe en saadan for strengt, navnlig under særlige Omstændigheder; men der staaer tillige i § 18: „Foruden at straffes som foransøret forbryder Rømningssmanden sin tilgodehavende Hyre og sine ombord efterladte Giendele til Røderiet“. Det forekommer mig imidlertid at være tem-

melig haarbt, at en Mand, som har havt Landlov, og som er bleven borte i mere end 2 Gange 24 Timer efter denne, ikke alene skal kunne idømmes Fængsel indtil 3 Maaned, men tillige skal miste de af sine Giendele, der ere blevene ombord paa Skibet. Enhver, som er vant til at omgaaes med Søfolk, veed, at det hændes selv den bedste Mand, at han, naar han kommer i Land, kan blive borte et Par Dage ud over Landlov. Folkene faae ingen spirituose Drikke ombord, men de trænge ofte dertil, og naar de komme i Land, tage de udbertiden Lidt mere til sig, end det strengt taget er forsvarligt. Der er Matroser, hvis Natur ligefrem fører det med sig, at de ikke paa 2 Dage kunne blive færdige dermed, og jeg har kjendt en Mand, som absolut maatte have 3 Dage dertil; men naar han kom tilbage, udførte han sin Dømt upaaklageligt. Jeg vil idetmindste forsøge paa at faae Terminen forhøiet til 3 Gange 24 Timer, om det ikke kan lykkes at faae den sat endnu noget høiere. — Med Hensyn til Mandskabets Hyre, der omtales i 4de Affnit, har jeg heller ikke meget at anføre; men jeg skal dog omtale et Par enkelte Bestemmelser. Der staaer i § 24, at Skibsfolk skulle, efterat de have faret 2 Aar ombord i et Skib, kunne komme fra det, selv om Rejsen ikke er til Ende, og denne Bestemmelse, der ikke tidligere har existeret, anseer jeg for meget heldig; men det var dog at ønske, at der dertil maatte blive knyttet en Bestemmelse om, at Skibsfolkene i saa Fald forud skulle opsiges deres Hyre. De kunne opsiges den enten for at gaae fra Skibet, naar det kommer i Havn, eller for at stige til en høiere Grad ombord paa Skibet, naar Skipperen vil gaae ind derpaa. At de uden videre kunne afdgaae fra Skibet, naar det kommer i Havn, vil kunne sætte Skipperen i Forlegenhed paa et fremmed Sted, og derfor mener jeg, at det var passende, at der gik en Opsigelse forud. Naar det i § 26 hedder: „Den, som maa følge Skibet paa en Reise, der først er besluttet efter hans Forhyring, er, naar hans Tjeneste i Skibet har været et Aar, og fremdeles halvaarlig, berettiget til, skjøndt Tjenesten ikke er tilende, at nyde indtil to Tredele af den Hyre, der kan ansees for tjent“, maa jeg bemærke, at det fore-